

ಇರಾದೆಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ‘ಅಯ್ಯೋ ಅಪ್ಪ ಆ ಹೊಲ ಕಟ್ಟಿಂದು ಏನಾಡ್ರಿಯ ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಾದ್ಯ ಮಾರಿಚಿದು, ಇಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ಹೋದ್ದೆ ಹೋಯ್ಯು ತಪ್ಪಗೆ ಇದ್ದಿದು. ಅದ್ದೇ ಅಂತ ಅಮೃತಾಂದು ದುಡ್ಡ ವಿಚ್ಯುಮಾಡ್ಡಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಗೇತ್ತಾ’ ದೊಡ್ಡ ಮಗ ಪರುಮಾಳ್ ಅಪ್ಪನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಧುಮುಗುಟ್ಟಿದ್ದು. ‘ಅದೆಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮಮ್ಮೆನ ಸಮಾಧಿ ಇಲ್ಲೇ ಬರೀ ಹೊಲ ಆಗಿದ್ದು, ಆಗ್ನೋ ಈಗ್ನೋ ಬಿದ್ದೋಗ್ನೋ ಈ ಘಟಟಕ್ಕೆ ಅದನ್ನ ಕಟ್ಟಿಂದು ಏನಾಗ್ಗೋಗಿತ್ತು ಹೇಳು’ ಅನ್ನವಾಗ ಮನವಾಳನ್ನ ಗಂಟಲ ಸೇರೆ ಉಬ್ಬಿತ್ತು. ‘ತೀಗ ಅಮ್ಮಾನ ಸಮಾಧಿ ತಗಂಡು ಏನಾಡ್ರಿಯಪ್ಪಾ, ಅಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಹೂಳಾಕೂ ಇಮ್ಮೆ ವರ್ವ ಅಂತ ನೆಲಾನ ಬಾಡಿಗೆ ತಗೊಳ್ಳಬು ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆ ಒಪ್ಪಂದ ಮುಗುದ್ದು ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾನೋ ಹೂಳ್ಳಬೇರೆ ಅಲ್ಲ, ಹಂಗೇ ಅಂಧುಂಡುಯ್ಯು’ ಕಿರಿಯ ಮಗ ಸೆಂಧಿಲಾನ ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದಂಥ ಮಾತುಗಳು ಮನವಾಳನ್ನ ಮತ್ತುಮ್ಮೆ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ದೂಡಿದ್ದಿವು. ಜೀಲತೆಗೆ ‘ಮಾವ ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ, ಅದೂ ಆರೋಗ್ಯಾನೂ ನೆಟ್ಟಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬೇ ಹೋಗೋದು ಅಂದ್ರೆ...’ ಅಂತ ಸೋಸೆಯಂದಿರಾದ ಅರಸಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪವಾಣಿಯರೂ ತಕರಾರು ತೆಗೆದ್ದರು. ಮನವಾಳನ್ ಅವರ ಮಾತಿಗೂ ಸೋಷ್ಟ ಹಾಕದೆ ‘ಹಂಗೋಂದು ವೇಳೆ ಈ ಘಟಟ ಹೋಗೋದಾದೆ ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದೋಗ್ನಿ ಬಿಡ್ಡಮ್ಮ ಹೆಂಗೂ ಪೂಂಗೋಡಿನೂ ಇತಾರ್ಳೆ’ ಅಂತ ಹೊರಟೆ ಬಂದಿದ್ದು.

